

Pistaliets

Nosēpērkēs pistalieta
Droušē vakštuojo pu miesta.
Ožsokau i restuorana
Ožmetiau ož lūpas grama.

Vēlniaus miestē prēsēgierēs,
Vakštuojo kap pu Darbienus.
Perējēs nebreikalingas
Eino aš per gatvė vingēs.

Eino pēlva aš atstatēs,
Pistaliets kēšenie matuos.
Eino droušē kap gaidīs,
Kas če mon kū padarīs.

Ēr ožtraukiau sava daina
Apie sena grību vaina,
Tego mata, kuoks aš vaikis,
Lai sožēna, kad žemaitis.

Tik kažkas mon šauk ī ausī:
– Ei, pilieti, kur keliauji?
Aš čiopau ož pistalieta,
Bet daugiau nespėjau nieka.

Mona galva atkragēna,
Mona ronkas sorakēna,
So žalēs drabožēs vīrā
Svėidė moni i mašina.

Nuvažiavuo i belongė,
Tēn aš stuovio ēšsėgondēs,
Pistalieta nebregietė
Da ē bauda rēks muokietė.

Kū daba rēks darītė,
Kū rēks patė pasakīti?
Kāp rēks nomėj parvažioutė,
Prėš sosiedus raudonoutė?

Joukas jau ē vākā mažė,
Saka „a tau tēp īr gražo
Vēlniaus miestē prēsėmautė
Ē bananu paragautė?“